Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 91/671/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om obligatorisk användning av bilbälten i fordon som väger mindre än 3,5 ton

(2001/C 96 E/29)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 815 slutlig — 2000/0315(COD)

(Framlagt av kommissionen den 7 december 2000)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 71.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) I artikel 153 i fördraget sägs att gemenskapen skall bidra till att skydda konsumenternas hälsa, säkerhet och ekonomiska intressen för att säkerställa en hög konsumentskyddsnivå.

(2) I sin resolution av den 13 mars 1984 ([1]) prioriterade Europaparlamentet obligatorisk användning av säkerhetsbälten på alla typer av vägar, oavsett om det rör sig om tätort eller landsbygd. I sin resolution av den 18 februari 1986 ([2]) underströk Europaparlamentet behovet av att göra användning av säkerhetsbälten obligatorisk för alla passagerare, även barn, förutom i fordon som används i kollektivtrafiken.

(3) I rådets direktiv 91/671/EEG av den 16 december 1991 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om obligatorisk användning av bilbälten i fordon som väger mindre än 3,5 ton ([3]) finns bestämmelser om obligatorisk användning av fasthållningsanordningar för barn i säten som är utrustade med bilbälten. I det direktivet specificeras inte vilken typ av fasthållningsanordning för barn som skulle vara lämplig och dessutom tillåts att barn färdas utan att vara fastspända i en lämplig fasthållningsanordning om en sådan saknas.

(4) Framtida utveckling bör leda till strängare regler för användningen av sådana anordningar, vilket skulle göra att man närmar sig principen om obligatorisk användning som nämns i artikel 2.2. i direktivet.

(5) I och med rådets beslut 97/836/EG ([4]) anslöt sig gemenskapen till FN-ECE:s överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännande utfärdade på grundval av dessa föreskrifter.

(6) I och med anslutningen till överenskommelsen, anslöt sig kommissionen till en förteckning förskrifter som fastställts i enlighet med den överenskommelsen, även den som avser godkännande av fasthållningsanordningar för barn som färdas i motordrivna fordon.

(7) Forskningsresultat visar att användning av fasthållningsanordningar för barn kan minska skadornas svårighetsgrad mycket kraftigt vid olyckor. Risken för att skadas allvarligt är sju gånger större för ett barn som inte är fastspänt än ett som sitter fastspänt.

(8) Antalet barn som färdas i bil och förolyckas vid bilolyckor är relativt litet i jämförelse med det antal barn som förolyckas som gångtrafikanter eller cyklister. Kunskaperna om hur man utformar fasthållningsanordningar för barn som ger ett gott skydd är nu så goda att dåliga konstruktioner inte behöver accepteras.

(9) I kommissionens direktiv 96/36/EG ([5]), 96/37/EG ([6]) och 96/38/EG ([7]) krävs att nya fordon i kategorierna M och N (förutom de fordon i kategorierna M2 och M3 som är avsedda för befordran av stående passagerare) måste vara utrustade med säkerhetsbälten, lämpliga säten och fästpunkter för säkerhetsbälten. Då det finns säkerhetsbälten i dessa fordon anses det rimligt att sittplatspassagerare skall använda dem.

([1]) EGT C 104, 6.4.1984, s. 38.

([2]) EGT C 68, 24.3.1986, s. 35.

([3]) EGT L 373, 31.12.1991, s. 26.

([4]) EGT L 346, 17.12.1997, s. 78.

([5]) EGT L 178, 17.7.1996, s. 15.

([6]) EGT L 186, 25.7.1996, s. 28.

([7]) EGT L 187, 26.7.1996, s. 95.

(10) Passagerare i fordon i kategorierna M2 och M3 bör upplysas om nödvändigheten att använda säkerhetsbälten då fordonet är i rörelse.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 91/671/EEG ändras på följande sätt:

1. Titeln skall ersättas med följande: ”om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om obligatorisk användning av säkerhetsbälten och fasthållningsanordningar för barn i fordon”.

2. Artiklarna 1 och 2 skall ersättas med följande:

”*Artikel 1*

1. Detta direktiv skall gälla alla motorfordon i kategorierna M1, M2, M3 och N1, N2 och N3 enligt definitionen i bilaga I till direktiv 70/156/EEG ([1]) som är avsedda för användning på väg, har minst fyra hjul och en konstruktionsmässig maximihastighet som överstiger 25 km/h.

2. Definitionerna i detta direktiv av fasthållningsanordningar, inklusive säkerhetsbälten och fasthållningsanordningar för barn med tillhörande komponenter, är samma som de i bilaga I till direktiv 77/541/EEG ([2]) i fråga om fordon i kategorierna M1 och N1.

I detta direktiv avses med ’bakåtvänd’: vänd i riktning mot fordonets normala körriktning.

3. Fasthållningsanordningar för barn indelas i följande fem viktgrupper:

a) Grupp 0 för barn som väger mindre än 10 kg.

b) Grupp 0+ för barn som väger mindre än 13 kg.

c) Grupp I för barn som väger från 9 kg till 18 kg.

d) Grupp II för barn som väger från 15 kg till 25 kg.

e) Grupp III för barn som väger från 22 kg till 36 kg.

4. Fasthållningsanordningar för barn kan delas upp i följande två klasser:

a) Integrerade anordningar som består av en kombination av bälten eller flexibla delar med ett bälteslås, justeringsanordning, tillbehör och i vissa fall en extrastol eller krockskydd, som kan fästas med ett eller flera av de bälten anordningen är försedd med.

b) Icke-integrerade anordningar som kan bestå av delar av en fasthållningsanordning som – när den används tillsammans med ett säkerhetsbälte avsett för vuxna, som löper runt barnets kropp eller som håller fast anordningen som barnet sitter i – utgör en komplett fasthållningsanordning för barn.

([1]) EGT L 42, 23.2.1970, s. 1.
([2]) EGT L 220, 29.8.1977, s. 95.

Artikel 2

1. I fråga om fordon i kategorierna M1 och N1 skall medlemsstaterna kräva att alla passagerare i fordonet skall använda säkerhetsbälten i de fall sådana finns i fordonet. Barn som är 12 år eller yngre kan använda ett godkänt säkerhetsbälte avsett för vuxna.

Barn som är yngre än 12 år skall sitta fastspända med en fasthållningsanordning för barn, som skall vara separat eller finnas som komplement till ett säkerhetsbälte avsett för vuxna, och som skall vara lämplig för barnets vikt i enlighet med artikel 1.3. Om barnet är yngre än 12 år, men väger mer än 36 kg, får ett säkerhetsbälte avsett för vuxna användas.

Barn som är yngre än tre år skall inte transporteras i fordon i kategori M1, som inte är utrustade med fasthållningsanordningar för barn. Taxibilar är dock undantagna.

Barn skall inte färdas i en bakåtvänd bilbarnstol i det främre passagerarsätet i en bil med dubbla krockkuddar om passagerarkrockkudden inte har avaktiverats.

Om en fasthållningsanordning för barn används, skall den vara godkänd i enlighet med FN-ECE:s föreskrifter 44.03, anpassade varianter till dessa eller någon motsvarighet.

2. I fråga om fordon i kategorierna M2, M3, N2 och N3 skall medlemsstaterna kräva att föraren och samtliga passagerare använder befintliga säkerhetsbälten när fordonet färdas på väg.

Passagerarna skall informeras om att kravet att använda säkerhetsbälte när de sitter och fordonet rör sig. Passagerarna skall informeras på ett eller flera av följande sätt:

— av föraren

— av konduktören eller någon representant som fungerar som ledare för gruppen

— i form av en videofilm

— i form av tydliga skyltar/piktogram vid varje sittplats.”

3. Artikel 4 skall tas bort.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom ett år efter det att detta direktiv offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, dock senast den 1 januari 2002, och skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.